

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 19C/243/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4109231413
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Halajová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2014:4109231413.23

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou Mgr. Adrianou Halajovou v právnej veci navrhovateľa: 1/Q. D., nar. X.X.XXXX, R. XX, D., 2/S. D., nar. XX.X.XXXX, J. XX, 3/H. D., nar. XX.X.XXXX, R. XX, D. právne zastúpení: JUDr. Dagmar Danóciová, advokátka, Hodálova 2, Nitra, proti odporcovi: Rímskokatolícka cirkev, Sídlná kapitula v Nitre, so sídlom Hradné nám. 7, Nitra, právne zastúpený: JUDr. Svorad Petruška, advokát, Kupecká 18, Nitra, o určenie že nehnuteľnosť patrí do dedičstva takto

rozhodol:

Súd u r č u j e , že do dedičstva po nebohom Jozefovi Bádovskom, zomrelom dňa 17.04.2013 patrí nehnuteľnosť nachádzajúca sa v katastrálnom území Branč, v obci Branč, v okrese Nitra, zapísaná vo výkaze výmer ku geometrickému plánu č. 4/2009 zo dňa 17.02.2009 a to parcela registra C KN číslo 1612/17, orná pôda o výmere 10000m² v celosti.

Geometrický plán tvorí nedeliteľnú súčasť rozsudku.

O trovách konania rozhodne súd do 30 dní po právoplatnom rozhodnutí vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Právny predchodca navrhovateľov S. D. sa návrhom podaným prostredníctvom právnej zástupkyne dňa 20.11.2009 domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území D., v obci D., v okrese R., zapísanej vo výkaze výmer ku geometrickému plánu č. 4/2009 zo dňa 17.02.2009 a to parcely registra C KN číslo 1612/17, ornej pôdy o výmere 10000m² v celosti.

S. D. v priebehu súdneho konania dňa XX.X.XXXX zomrel, účastníkmi konania sa stali jeho právni nástupcovia a uznesením č.k.19C/243/2009 zo dňa 26.5.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 2.7.2014 súd pripustil zmenu petitu návrhu tak, že do dedičstva po nebohom S. D., zomrelom dňa XX.XX.XXXX patrí nehnuteľnosť nachádzajúca sa v katastrálnom území D., v obci D., v okrese R., zapísaná vo výkaze výmer ku geometrickému plánu č. 4/2009 zo dňa 17.02.2009 a to parcela registra C KN číslo 1612/17, orná pôda o výmere 10000m² v celosti a geometrický plán tvorí nedeliteľnú súčasť rozsudku.

Právna zástupkyňa navrhovateľov na pojednávaní uviedla, že navrhovateľ je vlastníkom parc. č. 1613/4, role o výmere 1 hektár, ktorú zdedil po svojich rodičoch O. D. a S. D. v rámci dedičských konaní vedených pod sp. zn. D 2137/84 a D 1188/89. Rodičia navrhovateľa boli pôvodnými prídeľcami, keď parc. č. 1613/4 o výmere jedného hektáru nadobudli podľa § 8 Zák. č. 142/47 Zb. o revízii prvej pozemkovej reformy. Navrhovateľ mal za to, že je vlastníkom tejto nehnuteľnosti, pozemok bol neidentický, nebol naň založený list vlastníctva, preto si dal navrhovateľ vypracovať GP a chcel si dať vlastnícke právo zapísať. Správa katastra mu oznámila, že na uvedený pozemok je založený LV č. 1690, pre kat. úz. D., pričom odporca má na uvedenom LV zapísanú parc. č. 1613 a parc. č. 1618, ktoré pokrývajú aj

rodičom navrhovateľa pridelenú parcelu. Je to zrejme aj z GP, pričom parcela, ktorá bola pridelená rodičom navrhovateľa je vytvorená z dielu 1 a 2, ktoré sú odčlenené z parcely zapísanej na LV č. 1690 a to parc. č. 1613 a 1618., ktoré sú zapísané v Pk Vložke 3, pričom pod B/4 je vykonaný zápis, že nehnuteľnosti označené pod A1.4 - 18.20-71 sú zabraté štátom, podľa Zák. č. 215 Zb.. V tejto Pk Vložke pod B/6 je vykonaný zápis, že ohľadne nehnuteľností okrem iného i parc. č. 1613 a 1618 sa zápis uvedený po B/4 vymazuje a v Pk Vložke pod B/12 je vykonaný zápis dňa 6.8.1948, že nehnuteľnosti na strane A zamýšľa prevziať poverenictvo pôdohospodárstva a že tieto sú predmetom pozemkovej revízie podľa Zák. č. 142/1947 v znení Zák. č. 44/1948. V pozemno-knižnej vložke je zapísané zahájenie pozemkových úprav a zábor pre Československý štát. Podľa § 4 Zák. č. 142/47 Zb. tie pozemky, ktoré neprešli na štát v roku 1919, v roku 1947 na základe novely zákona Ministerstvo poľnohospodárstva nevydávalo nové rozhodnutia, iba zrušilo rozhodnutia, ktorými boli pozemky vyňaté zo zákona v roku 1919, preto nebolo potrebné vykonávať zápis v pozemkovej knihe. Odporca vo vyjadrení uvádza, že nedošlo k zápisu prídelovej listiny z roku 1949 do pozemkovej knihy, následne však vstúpil do platnosti Občiansky zákonník č. 141/1950, ktorý nevyžadoval zápis do pozemkovej knihy. Prídelové listiny sú vkladu schopné listiny, na základe ktorých sa nadobudlo vlastnícke právo. Uvedené je zrejme aj z rozsudku NS SR č. 4Cdo 123/2003, ktorý bol uverejnený v "Zo súdnej praxe" č. 4/2005. Je veľa prípadov, keď boli pozemky neidentické a cirkev si dala urobiť zápis v pozemkovej knihe. Obrátili sa listom na odporcu, predložili mu všetky listiny, odporca však nereagoval, napriek tomu, že v mnohých prípadoch dal súhlas na zápis do LV a to aj vtedy, keď v Pk Vložke nebol zapísaný prechod na štát. Rozhodnutie správneho súdu, na ktoré právny zástupca odporcu poukazuje, bolo vydané v čase platnosti Zák. č. 215/1919 o Pozemkovej reforme, keď ešte nebol v platnosti Zák. č. 142/1947 Zb.. Parc. č. 1613 a 1618 pod B/4 nie je zapísaná poznámka, že poverenictvo zamýšľa nehnuteľnosti prevziať, ale, že sú zabraté štátom. Zápis pod B/4 bol zápisom pod B/6 zrušený a na to v zmysle Zák. č. 142/1947 Zb. Pod B/12 bol vykonaný zápis, že poverenictvo pôdohospodárstva zamýšľa prevziať predmetné pozemky, nebolo však potrebné vydávať ďalšie rozhodnutie, pretože zo zákona prešli na štát. Pod B1 v PKV č. 3 je uvedený len vlastníč predmetných nehnuteľností, ktorým je Nitrianska sídelná kapitula. Nie je však zrejme, v ktorom roku a na základe čoho predmetné nehnuteľnosti nadobudla, je tam uvedené len "titulom pôvodného zápisu". Kúpna zmluva z roku 1941 by potom bola zbytočná, lebo z Pk Vložky č. 3 vyplýva, že cirkev bola vlastníčkom predmetných nehnuteľností ešte pred rokom 1918. V § 14 Zák. č. 142/1947 je presne uvedené, ktoré §-y starého zákona platia a ktoré nie. Nadväzujú na seba dva zákony o pozemkovej reforme 215/1919 a o revízii prvej pozemkovej reformy č. 142/1947, pričom v § 4 Zák. č. 142/1947 sa hovorí, že tie pozemky, ktoré boli vyňaté z pozemkovej reformy sú automaticky predmetom pozemkovej reformy a nebude sa vydávať iné rozhodnutie. Nebolo potrebné vydávať rozhodnutie o tom, že predmetné nehnuteľnosti prešli na štát, pretože v rozsudku NS ČR, kde je právna stránka totožná s touto právnou vecou je zrejme, že ak poznámka zamýšľaného prevzatia nebola vymazaná, je treba mať za to, že na základe Zák. č. 141/1950 došlo k prechodu vlastníctva na štát. Rovnako rozsudok NS SR, ktorý bol uverejnený v "Zo súdnej praxe" č. 4/2005 hovorí o prídelových listinách, pričom z tohto rozhodnutia je zrejme, že výmery a prídelové listiny sú pre súdy záväzné. V zmysle toho rozhodnutia, ktoré citovala, je nulitným aktom len taký akt, ktorý by vydal vecne nepríslušný orgán. Prídelová cena sa nevyžaduje na platnosť prídelovej listiny. V danom prípade však majú doklad o tom, že rodičia navrhovateľa mali určenú prídelovú cenu vo výške 6.800 Kčs, pričom predkladá aj fotokópiu šekových ústrižkov o tom, že túto prídelovú cenu uhradili. Priamo v prídelovej listine je uvedené, že prídelová cena bude určená dodatočne. Konečný prídelový plán k dispozícii nemá, má len návrh na pridelenie pôdy a budov, ktorý súdu predložila na čl. 50 a nasl., ktorého súčasťou je aj grafický plán. Doklad o tom, kedy bola parcela vznesená právnymi predchodcami navrhovateľa do družstva nemá k dispozícii, takýto ani neexistuje, lebo vtedy sa takéto doklady nevydávali. Právni predchodcovia navrhovateľa zaplatili prídelovú cenu šekovými ústrižkami spolu vo výške 6.800,-Kčs. Okrem tej pôdy právni predchodcovia navrhovateľa inú pôdu ako prídel nedostali. V konaní 12C/271/09, na ktoré PZO poukazuje, v tej súvislosti, že odporca mohol vlastnícke právo nadobudnúť vydržaním chce uviesť, že v uvedenom konaní je iný skutkový základ, prídelcovia sa tam prídelu vzdali a nehnuteľnosť nebola predmetom dedičského konania po ich právnych predchodcoch, pričom v tomto prípade navrhovateľ nehnuteľnosť zdedil, navyše odporca nemohol byť dobromyseľný, nakoľko vedel o tom, že prídelové listiny boli vydané viacerým prídelcom, po revízii prvej pozemkovej reformy, teda po roku 1948 odporca prestal predmetné nehnuteľnosti užívať, a štát ich prídeloval fyzickým osobám na základe prídelu. Predložili súdu list (čl. 67), z ktorého je zrejme, že niektorým prídelcom odporca pôdu vydal. Tiež sa chceli s odporcom mimosúdne dohodnúť. Odporca ale čakal 10 rokov od zápisu vlastníckeho práva a s navrhovateľom nebol ochotný sa dohodnúť. Zápis vlastníckeho práva do listu vlastníctva má v zmysle § 34 Zákona o katastre nehnuteľností, len deklaratórny charakter a základom je výpis z PK vložky č.

3. Pokiaľ by teda podkladom na vydržanie mala byť PKV č. 3 nemohla by byť titulom na vydržanie. Čo sa týka uznesenia NSSR, č.k. 6Cbo 84/2010, na ktoré poukazuje PZO, kde súd vyslovil názor ohľadne prechodu vlastníckeho práva na štát v súvislosti s revíziou prvej pozemkovej reformy, toto konanie doposiaľ nebolo skončené a ide len o názor jedného senátu NSSR, ktorý je odlišný od všetkých doterajších názorov a judikátov NSSR na túto problematiku a preto takéto rozhodnutie by sponchybňovalo vlastnícke právo všetkých doterajších prídelcov, ktorým boli nehnuteľnosti pridelené a vlastnícke právo mali zapísané do katastra.

Právny predchodca navrhovateľov S. D. na pojednávaní uviedol, že parcela bola v roku 1949 pridelená jeho rodičom, ktorí ju užívali až do roku 1957. V tom období išiel na strednú školu a rodičom prišiel list, že pokiaľ túto parcelu nevnesú do družstva, prepustia ho zo školy. Rodičia parcelu vniesli do družstva, najskôr ju užívalo JRD Branč, ktoré je už teraz zlúčené do PD Ivanka pri Nitre.

Navrhovatelia v 1.a 2. rade na pojednávaní uviedli, že sa pridržiavajú podaného návrhu. Navrhovateľ v 3.rade na pojednávaní uviedol, že si pamätá, že chodili obrábať orné pôdy, ako deti. Táto pôda sa nachádzala za obcou D. smerom na C.. Je to teda mimo obce D. a všetky doklady týkajúce sa LV vybavoval otec.

Právny zástupca odporcu na pojednávaní uviedol, že s podaným návrhom nesúhlasia, nakoľko pôvodným vlastníkom nehnuteľnosti parc. č. 1613/4 bol odporca, ktorý ich nadobudol na základe kúpnej zmluvy a odo dňa nadobudnutia ich užíval. Kúpiť ich mohol v rozmedzí rokov 1940 až 1942. Z príchodom socialistického zriadenia došlo k obmedzeniu užívateľských práv odporcu k časti nehnuteľnosti, ale k časti nehnuteľnosti ostalo vlastnícke právo odporcu zachované. Odňaté mu bolo vlastnícke právo k tým nehnuteľnostiam, ktorých sa dotýkali záborové zákony a vyvlastňovacie konania, ktoré boli zapísané do pozemkovej knihy. Pôvodná nehnuteľnosť 1613/4 bola zapísaná v Pk Vložke č. 3 Časť nehnuteľnosti bola dotknutá vyvlastňovacími konaniami. Na základe Zákona z roku 1919 došlo iba k poznačeniu záboru a na základe Zákona z roku 1947 malo prejsť vlastnícke právo na štát, pričom v Pk Vložke č. 3 je množstvo zápisov, z ktorých je zrejmé, že takéto zápisy sa robili a každým vyvlastňovacím konaním neprechádzalo automaticky vlastníctvo na štát. V Pk Vložke č. 3, teda sú zápisy, kde pri jednotlivých parceliach došlo k odňatiu vlastníckeho práva odporcu, ale v súvislosti s touto parcelou zápis chýba. Odporca požiadal o vrátenie nehnuteľnosti v reštitučnom konaní. Nehnuteľnosti, pri ktorých bolo zrejmé, že boli zabraté štátom mu boli vydané a nehnuteľnosti, pri ktorých z Pk Vložky nevyplýva, že by mu bolo vlastnícke právo odňaté, pri týchto odporca požiadal o zápis pozemnoknižných parciel do katastra nehnuteľností, pričom pri neidentických predložil GP a na základe toho potom bolo vlastnícke právo odporcovi zapísané. O tomto prebehlo záznamové konanie č. Z 2774/1995. Odporca užíva nehnuteľnosti od roku 1995 ako svoje vlastné, prenajíma ich, konkrétne túto nehnuteľnosť PD Ivanka pri Nitre, s ktorým má uzatvorenú aj nájomnú zmluvu. Navrhovateľ uviedol, že nehnuteľnosti museli v roku 1957 odovzdať do JRD. V prípade, ak bola fyzickej osobe nehnuteľnosť odňatá, mala možnosť si uplatniť v reštitučnom konaní vydanie nehnuteľnosti, navrhovateľ však túto možnosť nevyužil, preto návrh nepovažujú za dôvodný. Poznámka, že poverením pôdohospodárstva zamýšľa nehnuteľnosti prevziať, nemenila nič na vlastníckom práve odporcu. Poukazujú na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Československej republiky in.Boh 9307/38, ktoré je rozhodnutím z vtedajšieho obdobia a z ktorého je zrejmé, že poznámka, že Poverením zamýšľa prevziať nehnuteľnosť nemá vplyv na stratu vlastníckeho práva. Bol by potrebné ďalší akt štátu, ktorým by boli predmetné nehnuteľnosti pôvodnému vlastníckovi odňaté a až vtedy by došlo k strate vlastníckeho práva. Nepodarilo sa zabezpečiť kúpnu zmluvu z roku 1909, ktorou mal odporca nadobudnúť do vlastníctva parc. č. 1613 a 1618. Predkladá súdu konečný prídelový plán z 15.4.1953, v ktorom sú uvedení prídelcovia, ktorým bola pridelená parcela, pričom právni predchodcovia navrhovateľa v ňom nefigurujú, figuruje v ňom iba D. F., ktorému však bola pridelená parc. č. 250/6. Rozhodnutie, ktorým by predmetné nehnuteľnosti, teda parc. č. 1613 a 1618 prešli na štát nemajú k dispozícii. Súdy neskúmajú prídelové listiny, ktoré však musia byť právne perfektné a konkrétne v prejednávanej veci na výmere chýbal otláčok pečiatky a vo výmere nebola uvedená prídelová cena. V tomto prípade na listine, ktorú predložil navrhovateľ, teda prídelovú listinu, rovnako nie je uvedená prídelová cena, nie je zrejmé, či navrhovateľ prídelovú cenu zaplatil, alebo nezaplatil, ak bola určená, a nie je zrejmé, kto uvedenú listinu podpísal ako poverenik a či bol na to oprávnený.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, ako aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi: s rozhodnutím D 1188/89, s rozhodnutím D 2137/84, s výpisom z LV č. 1690, s fotokópiou

prídelovej listiny, s výzvou na vydanie nehnuteľností, s GP 4/2009, s Potvrdením o právnej subjektivite, s Vyjadreniami právneho zástupcu odporcu, s PKV č. 3, s návrhom na pridelenie pôdy, so Zápisom vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, so súhlasom, s Nájomnou zmluvou, s Dokladom zo správy katastra, s Výpisom LV 1497, s vyjadrením Biskupského úradu, s identifikáciou parciel, s Rozhodnutím Z 3690/98, s Výpisom zo štátnej sporiteľne a dokladom o zaplatení, s Konečným prídelovým plánom, s dokladmi predloženými zo strany PZN, so Súpisom pozemkového majetku, s úradným záznamom, s Rozsudkom OS Nitra 12C/271/2009, s Výpis PKV č. 462, s Rozsudkom NSSR 6Cbo/84/2010, s Vyjadreniami právnej zástupkyne navrhovateľov, s výpisom z účtu, s Grafickým plánom, s Vyjadrením PZN, s Oznámením o úmrtí, s Potvrdením o okruhu dedičov, s dokladmi predloženými zo strany PZO, s prídelovou listinou, s Úradným záznamom a výpisom z účtu, s grafickým plánom, s Návrhom na pridelenie pôdy, s konečným prídelovým plánom, s Výpisom z PKV č. 3, s Prídelovou listinou, s Pripojenými spismi: 22D/1151/2008 z neho uznesenie na č.l. 27, D/2137/84 z neho uznesenie na č.l. 13, 22D/1149/2008 z neho uznesenie na č.l. 30, D 1188/89 z neho uznesenie na č.l. 14, 31D/223/2013 z neho osvedčenie o dedičstve na č.l. 76 a z taktó vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Na základe Prídelovej listiny zo dňa 20.8.1949 bola právnym predchodcom (rodičom) S. D. - právneho predchodcu navrhovateľov a to S. a O. rod. J. pridelená do vlastníctva parc.č. 1613/4 roľa o výmere 10000 m². Na uvedenej prídelovej listine je pečiatka aj podpis povereníka a v bode 8 je uvedené, že prídelová cena bude určená Poverením poľnohospodárstva a pozemkovej reformy dodatočne a prídelci sú povinní ju zaplatiť na príkaz Povereníctva poľnohospodárstva a pozemkovej reformy Náhradovému fondu v stanovenej lehote. Prídelová cena bola za uvedenú parcelu stanovená vo výške 2.200 Kčs a navrhovatelia predložili doklad o jej splácaní.

Z Úradného záznamu napísaného na MNV v D. dňa 19.10.1963 vyplýva, že S. D. a jeho manželka O. vyplatili za prídel z konfiškátu bývalých vlastníkov A.. N. H. a spol. za dvor s domom a záhradu sumu 7149 Kčs a za 1 ha ornej pôdy z revízneho majetku Nitrianskej sídelnej kapituly v katastrálnom území D. v cene 2.200 Kčs vyplatili sumu 600 Kčs, ktorá sa im započítava za užívanie tejto pôdy po dobu asi 5 rokov, pričom ku dňu spisovania zápisnice, pôdu užívalo JRD. Jozef Bádovský a jeho manželka Alžbeta sú uvedení aj v Návrhu na pridelenie pôdy a uvedená parcela je špecifikovaná aj grafickej prílohe.

Parcela č. 1613/4 špecifikovaná v prídelovej listine bola odčlenená z parcely č. 1613 - ako pas. o výmere 182746 m² a rovnako parcela č. 1618 lúka o výmere 87636m² sú zapísané v PKV č. 3 vo vlastníctve Nitrianskej sídelnej kapituly a v uvedenej PKV pod bodom B12 je uvedený zápis pod Čd 4564, že podľa návrhu a oznámenia Povereníctva pôdohospodárstva pozemkovej reformy v Bratislave sa poznamenáva, že uvedené nehnuteľnosti povereníctvo pôdohospodárstva zamýšľa prevziať a že tieto sú predmetom pozemkovej revízie podľa Zák.č. 142/47Zb v znení Zák.č. 44/48 Zb.

Právni predchodcovia navrhovateľov užívali predmetnú nehnuteľnosť do roku 1953, kedy bola vnesená do družstva, o čom sa doklad nezachoval.

Z dedičského spisu D2137/84 a z rozhodnutia č.k. D2137/84-13 zo dňa 6.12.1984 je zrejmé, že po zomrelej O. D., rod.J., zomrelej dňa X.X.XXXX, bola okrem iných nehnuteľností prejednaná aj parcela č. 1613/4 - roľa v podiele ? , ktorú nadobudol S. D.- syn poručiťky (pôvodne navrhovateľ v tomto konaní) a právny predchodca navrhovateľov v tomto konaní.

Z dedičského spisu D1188/89 a z rozhodnutia č.k.D 1188/89-14 zo dňa 18.9.1989 je zrejmé, že po zomrelom S. D., zomrelom dňa XX.X.XXXX bola okrem iných nehnuteľností prejednaná aj parcela č. 1613/4 - roľa v podiele ? , ktorú nadobudol Jozef Bádovský- syn poručiťky (pôvodne navrhovateľ v tomto konaní) a právny predchodca navrhovateľov v tomto konaní, voči ostatným spoludedičom bezodplatne.

Právny predchodca navrhovateľov na základe uvedených rozhodnutí v dedičských konaniach požiadala o zápis vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti, ktorú si dal zmerať geometrickým plánom č. 4/2009 zo dňa 17.2.2009, pričom bolo zistené, že parcela, ktorá je predmetom tohto konania a to parc.č. 1612/17 - orná pôda o výmere 10000m² totožná s parcelou 1613/4 - orná pôda o výmere 10000 m² špecifikovaná vo vyššie uvedenej Prídelovej listine), je tvorená dielom 1 o výmere 7927 m² odčleneným z parcely č. 1613 a dielom 2 o výmere 2073 m² odčleneným z parc.č. 1618, ktoré sú zapísané na LV

č. 1690 ako vlastníctvo odporcu. Právny predchodca navrhovateľov sa pokúsil bezúspešne vyriešiť vec s odporcom mimosúdne, listom zo dňa 7.9.2009.

Vlastníkom parcely č. 1613 a 1618, z ktorej bola vytvorená parcela, ktorá je predmetom tohto konania (1612/17) je odporca, ako vyplýva z LV č. 1690.

Z dokladu nachádzajúceho sa na čl.67 spisu je zrejmé, že v prípadoch iných osôb, odporca dal súhlas na zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

Podľa § 123 Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 124 O.z. všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana.

Podľa § 126 ods. 1 O.z. vlastník má právo na ochranu proti tomu kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje, najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje (pri určení vlastníctva, ak je na určení naliehavý právny záujem v zmysle § 80 písm. c) OSP).

Podľa § 134 ods.1 Občianskeho zákonníka oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov ak ide o hnuťnosť a po dobu 10 rokov ak ide o nehnuteľnosť.

Podľa § 129 ods.1 O.z. držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.

Podľa § 130 ods.1 O.z. ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávnený. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

Podľa § 18 ods. 3 Zák.č. 293/1992 Zb. lehoty na vydržanie sa neprešli vznikom užívacieho práva socialistickej organizácie k nehnuteľnosti.

Poznámka pod B12 v PKV č. 3 zo dňa 8.8.1948 pod Čd4564 na základe ktorej poverenictvo pôdohospodárstva zamýšľalo nehnuteľnosti prevziať a tieto boli predmetom pozemkovej revízie podľa Zák.č. 142/47Zb v znení Zák.č. 44/48 Zb. stačila k prechodu vlastníckeho práva. Štát bol v uvedenej dobe nútený dať pred zabezpečením súladu medzi skutočným právnym stavom a právnym stavom zapísaným v pozemkovej knihe prednosť tomu, aby pôda bola čo najrýchlejšie pridelená novým vlastníkom, ktorí by zabezpečili jej obhospodarovanie. Štát považoval v tej dobe za nevyhnutné zabezpečiť nielen obhospodarovanie pôdy zabranej v I. pozemkovej reforme, ale aj obhospodarovanie majetku konfiškovaného a zabraného revíziou prvej pozemkovej reformy v súvislosti s ukončením 2.svetovej vojny a s ohľadom na tieto spoločenské zmeny bol v tej dobe uplatňovaný výklad, podľa ktorého sa vlastníctvo k obhospodarovanej pôde nenadobúdalo ani zápisom vlastníctva do pozemkových kníh, ani vyhotovením listín, na základe ktorých by takýto zápis bolo možné vykonať. Podľa vtedajšieho výkladu sa vlastníctvo nehnuteľnosti nadobúdalo oprávneným prevzatím faktickej držby, nie až prevzatím držby knihovnej. Vlastníctvo zabraného pozemkového majetku sa teda v povojnovej dobe nadobúdalo už tým, že nový vlastník zabranú pôdu oprávnene prevzal a začal na nej hospodáriť. Vyhotovenie vkladových listín a zápis do pozemkovej knihy boli už len vykonaním knihovného poriadku, ktorý sa v niektorých prípadoch vykonával až následne po prevzatí vlastníckeho práva k pôde novým vlastníkom, pričom vykonanie knihovného poriadku bol proces, ktorým mal byť následne uvedený stav zápisu v pozemkovej knihe a v pozemkovom katastri do súladu so skutočným právnym stavom. Uvedené sa vzťahovalo aj na majetok zabraný podľa § 14 Zák.č. 142/1947 Zb. a vykonaním knihovného poriadku žiadne práva nevznikli, len už existujúcim právam bola poskytnutá verejná publicita. Preto v prípade nevykonania knihovného poriadku nie je možné vyvodiť, že by nevzniklo právo, ktoré malo byť do pozemkovej knihy zapísané. Z uvedeného potom vyplýva, že k prechodu vlastníckeho práva u nehnuteľností, u ktorých bola vyznačená poznámka zamýšľaného prevzatia, potom stačilo faktické prevzatie štátom a k prechodu vlastníckeho práva nebolo potrebné vykonanie zápisu do pozemkovej knihy, ani vyhotovenie vkladovej listiny (Občiansky zákonník účinný od 1.1.1951).

V danom prípade mal súd potom za preukázané, že uvedené nehnuteľnosti prešli na štát a následne mohla byť parcela č. 1613/4 - roľa o výmere 10000 m² na základe Prídelovej listiny zo dňa 20.8.1949 pridelená do vlastníctva právnym predchodcom (rodičom) S. D. - právneho predchodcu navrhovateľov a to S. a O. rod.J.. Prídelová listina netrpí vadami, ktoré namietal právny zástupca odporcov, táto má všetky náležitosti, na jej základe právni predchodcovia navrhovateľov vstúpili do užívania predmetnej nehnuteľnosti a nadobudli k nej vlastnícke právo. Navyše, uvedenú nehnuteľnosť užívali až do roku 1953, kedy bola vnesená do družstva, pričom s poukazom na ust. § 18 ods. 3 Zák.č. 293/1992Zb. sa lehota na vydržanie neprerušila. Právni predchodcovia navrhovateľov užívali predmetnú nehnuteľnosť v dobre viere ako svoju vlastnú a po smrti prídelcov bola uvedená nehnuteľnosť predmetom vyššie citovaných dedičských konaní a právny predchodca navrhovateľov (pôvodne navrhovateľ v tomto konaní) S. D. ju riadne zdedil.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že návrh navrhovateľov bol podaný dôvodne a preto mu súd vyhovel.

O trovách konania rozhodne súd podľa § 151 ods. 3 OSP do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.